

[Krag.]

Stedet for straks at kræve Aldersrente. Det viser sig, at Tallet paa dem, der opsætter til det 66de, 67de eller 68de Aar, er vokset. Fra Aar til Aar er det vokset i Forhold til Antallet af dem, der begynder ved 65 Aars Alderen. For 1929—30 er det statistisk oplyst, at af de 92 300 Aldersrentenydere, som da fandtes, har 49 700 indgivet Begæring ved 65 Aars Alderen, altsaa lidt over Halvdelen, men 42 662 har opsat Begæring til senere Alder. Og af disse har ikke mindre end ca. 32 000 opsat til efter det fyldte 68de Aar. Jeg tror derfor, at denne Aftrapning med Hensyn til at tiltræde Aldersrenten er overordentlig værdifuld, og jeg vil indtrængende advare den højtærede Minister mod at afsvække dette ved at nedsætte den 10 pCt.s Forhøjelse til de af den højtærede Minister foreslaaede 5 pCt. Thi Tallene viser, som sagt, at der siden 1924 er foregaaet en Forskydning i Forholdet mellem Antallet af Aldersrentenydere, som har begyndt Hævning ved 65 Aars Alderen, og Antallet af dem, der har opsat.

Jeg vil ogsaa gerne gøre en anden Bemærkning i denne Forbindelse. Det viser sig, at Rentenyderne er gennemgaaende yngre i Hovedstaden, end de er udenfor denne, og de er ældst paa Landet. Med andre Ord, den Stimulans, som ligger i denne Aftrapning, virker svagere i Hovedstaden end i Provinsbyerne og ganske særlig end paa Landet. Det vil altsaa sige, at man i Hovedstaden i brede Lag af Befolkningen er tilbøjelig til, lige saa saare Adgangen aabnes til den offentlige Hjælp, da at melde sig og kræve den. Derfor er det muligt, at man skulde udvide hele dette System, saaledes at man øgede Ydelserne ved Venten op til endnu højere Aldersklasser, maaske med 2 Aar helt op til det 70de Aar. (*Socialministeren* [Steincke]: Det koster!). Det er slet ikke sikkert, at det vil koste. Det viser sig, at de 10 pCt., der lægges til for Venten fra Aar til Aar op til det 68de Aar, ingenting koster, thi der er faktisk ca. 32 000, som i 1929—30 har ventet med at tiltræde Aldersrenten op til det 68de Aar. Men her spiller naturligvis ogsaa i Hovedstaden visse andre Forhold en Rolle, nemlig de gældende Fradragsregler og de forholdsvis lave fradragsfri

Beløb. Dem har man vel nok mindre Interesse for i Hovedstaden end ude i Landkommunerne. Man har maaske vanskeligere Adgang til at konstatere disse smaa Indkomster i den store By end ude i de mindre Samfund, og dette bevirker jo, saaledes som ogsaa den statistiske Undersøgelse viser, at Tallene paa de helt besiddelsesløse Aldersrentenydere i Hovedstaden er forholdsvis større end ude over Landet. Dette synes mig ogsaa at vise, at man maa ind paa en ny Prøvelse af Skalaen og hele Ordningen med de fradragsfrie Beløb og Fradragsreglerne; men jeg tror rigtignok ikke, at man paa dette Punkt tør gaa saa vidt, som den højtærede Minister i sit Forslag er gaaet.

Jeg gør opmærksom paa et andet ejendommeligt Forhold. Det viser sig, at i de sidste Par Aar er Antallet af Aldersrentenydere gaaet ned. Der er nu ca. 2 000 Aldersrentenydere færre, end der var i 1928. Tallet er gaaet ned fra godt 100 000 til 98 000. Men hele denne Nedgang har fundet Sted i Landkommunerne. Altsaa, efter at vi havde ændret Fradragsreglerne i 1927 og den nye Aldersrenteordning i 1928 traadte i Kraft, reduceredes Antallet i Landkommunerne, selvfølgelig paa Grund af, at man skar fra i den øverste Ende, om jeg saa maa sige. Man skar alle de Indkomster fra, der laa mellem den nye Maksimumsgrænse og den, der havde været gældende siden 1921. Dette skete i Landkommunerne, hvorved Tallet mindskedes, men i Københavns Kommune, Hovedstadskommunen, og i et stort Antal af de større Købstadkommuner tog man slet ikke Hensyn dertil. Dèr lod man Lovene sove og ydede Aldersrenten, uanset at disse Grænser var nedsat. Det nytter ikke, at den højtærede Minister ryster paa Hovedet, thi hvis man ikke havde gjort det, vilde ogsaa i Hovedstaden og i de store Købstadkommuner Antallet af Aldersrentenydere være gaaet ned. Det maatte blive Konsekvensen af Revisionen, og naar det ikke skete, var det, fordi man ikke tog det Hensyn til disse Indkomster, som man havde Pligt til at tage i Henhold til denne Lov. Men jeg forstaar jo godt, at naar man ikke tog det, er det, fordi det spillede skattemæssigt en forholdsvis ringe Rolle; og derfor naaede vi heller ikke gennem denne ændrede